

Ho organitzen:

Conservatori Municipal de Música de Manresa

Ajuntament de Manresa

Ho patrocinen:

caixaManresa

Microsoft® Innovation Center
Centre de Productivitat

endesa

sibelius

Regió7

Hi col·laboren:

Associació de Mares i Pares d'Alumnes
del Conservatori de Música
Escola d'Art de Manresa
El Pou de la Gallina
El Galliner
Hotel Pere III

25^è Premi
de música
**Ciutat
de Manresa**

CONCERT INAUGURAL

**SONATES PER A
VIOLONCEL I PIANO
L. V. Beethoven**

Lluís Claret, violoncel
Josep Colom, piano

Diumenge 7 de febrer de 2010
Teatre Kursaal - Sala Gran - 18 h.

kursaal

Ludwig van Beethoven (1770-1827) SONATES PER A VIOLONCEL I PIANO

A diferència d'altres grans compositors més versàtils, els extraordinaris assoliments de **Ludwig van Beethoven** es concentren en la música simfònica i en la de cambra. En aquests formats, però, són pocs els gèneres que l'aportació beethoveniana no va alterar dràsticament.

Les sonates per a violoncel amb piano que proposa aquest concert són un exemple, ja que es pot comprovar el tractament innovador que va donar a aquest gènere.

Beethoven va compondre en total cinc sonates al llarg de la seva vida, l'Op. 5 n.1 i 2, al 1796; l'Op. 69 al 1808; i l'Op. 102 n. 1 i 2 al 1815. Avui escoltarem quatre, les Op. 5 i les Op. 102

La composició de totes les sonates per a violoncel, amb l'excepció de l'Op. 102, es situen entre 1796 i 1808. Aquest any, **Beethoven** ja havia culminat diverses de les seves obres més emblemàtiques, amb les primeres cinc simfonies (incloent, per tant, les monumentals Simfonies ns. 3 i 5), els primers quatre concerts per a piano, els Quartets Op. 18 i Op. 59 o les sonates pianístiques "Patètica", "Clar de Lluna" o "Apasionata". En definitiva, els contemporanis ja el consideraven com el compositor de música instrumental més destacat de la seva època.

Són precisament aquestes composicions més conegudes les que han acabat enfosquint el repertori del present concert. Tot i que la revolució estilística beethoveniana s'associa, amb raó, al seu últim període, les novetats compositives de la producció anterior són determinants. En el cas particular de les sonates per a violoncel i piano, **Beethoven** seria el primer de treballar amb aquest gènere, absent en els catàlegs de Haydn i Mozart, prenent el violoncel com a veritable solista i el piano com a instrument obligat, per oposició al teclat com a continu.

Malgrat a aquestes i altres innovacions, aquestes sonates han estat tradicionalment poc valorades. Només la perspectiva històrica ha permès apreciar el paper fonamental que **Beethoven** va desenvolupar en la consolidació d'aquest gènere que, essent embrionari a finals del segle XVIII, acabaria convertint-se en central durant el XIX.

Programa

SONATES PER A VIOLONCEL I PIANO Ludwig van Beethoven

PRIMERA PART

SONATA OP. 5 n° 1 en Fa Major

- I. Adagio sostenuto - Allegro
- II. Allegro Vivace

SONATA OP. 102 n° 1 en Do Major

- I. Andante - Allegro vivace
- II. Adagio - Tempo d'andante - Allegro Vivace

SEGONA PART

SONATA OP. 5 n° 2 en Sol Menor

- I. Adagio sostenuto e espressivo - Allegro molto, piú tosto presto
- II. Rondó: Allegro

SONATA OP. 102 n° 2 en Re Major

- I. Allegro con brio
- II. Adagio con molto sentimento d'affetto
- III. Allegro - Allegro fugato

LLUÍS CLARET, violoncel
JOSEP COLOM, piano